

OBWIESZCZENIA URZĘDOWE:

ROZKAZY

Gł. Komendanta Policji Państwowej.

Rozkaz z d. 31 III. 1920
№ 47.
** W związku z art. 16 Ustawy o państwowej wyłączności poczty, telegrafu i telefonu (Dziennik Praw № 44/19 poz. 310) polecam wszystkim komendantom i komisarzom pouczyć podwładnych sobie funkcjonariuszów policji państwowej, aby, nigdy na ulicy rewizji nie dokonywali jeżeli na zasadzie istniejących przepisów zajdzie potrzeba dokonania rewizji w furgonach czy wozach pocztowych. W tych wypadkach funkcjonariusz policji winien skierować wóz czy furgon do najbliższego urzędu pocztowego i sam tam się udać i tu dopiero w obecności przedstawiciela władz pocztowych i po wylegitymowaniu się temuż i wyjaśnieniu przyczyn rewizji dokonać.

** Oprócz wymienionych w rozkazie № 42 p. I punktów ruchu granicznego, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych, kontrola ruchu osobowego odbywać się będzie również na punkcie Bobrowniki (wojew. Kieleckie).

Rozkaz z d. 7. IV. 1920.
Nr. 48.
** Zgodnie z rozporządzeniem o umundurowaniu i uzbrojeniu policji państwowej (Dziennik Ustaw № 26 poz. 159 z dn. 27. III-20 r.) noszenie umundurowania według podanych wzorów przysługuje wyłącznie funkcjonariuszom policji, posiadającym nominacje służby zewnętrznej. Funkcjonariusze urzędów policyjnych, których funkcje nie mają nic wspólnego z funkcjami policji jak np. woźni, gońcy, woźnice, stan-greci, szoferzy, dozorczy, kucharze i t. p. nie mogą posługiwać się pod żadnym pozorem umundurowaniem typu ścisłego policyjnego. Funkcjonariusze ci mogą nosić mundury i płaszcze kroju jak dla niższych funkcjonariuszów policji, jednak bez błękitnych wypustek, naramienników i paroli. Guziki białe lub żółte — nie typu policyjnego, t. j. nie półkuliste. Czapki bez błękitnych wypustek (mogą być amarantowe). Noszenie broni siecznej niedopuszczalne, palnej — tylko po uzyskaniu pozwolenia w drodze przepisanej. Funkcjonariusze wyżej wymienieni nie mogą korzystać z przywilejów, przysługujących funkcjonariuszom policji służby zewnętrznej, t. j. jazdy tramwajami bez biletów i t. p. Termin wykonania powyższego rozporządzenia do dnia 1 maja r. b.

** Do wiadomości Komendy Głównej doszło, że osoby prywatne w wielu miejscowościach Małopolski i b. okupacji austriackiej, wbrew ustawie z dnia 15-go stycznia 1920 r. w przedmiocie ustanowienia marki polskiej prawnym środkiem płatniczym na całym obszarze Rzeczypospolitej (Dz. Ust. № 5 poz. 26 z dn. 24. I-20 r.) odmawiają przyjmowania marek polskich według ustalonego w tej ustawie kursu przerachowania 70 marek = 100 kor., a funkcjonariusze policji odmawiają interwencji. — Wobec powyższego polecam komendantom okręgowym i powiatowym, aby podlegli im funkcjonariusze najenergiczniej interwenjowali w wypadkach odmowy przyjmowania marek według obowiązującej relacji, a winnych pociągali do odpowiedzialności w myśl art. 5 wyżej wskazanej ustawy.

** Na wielu stacjach kolejowych zdarzają się ekscesy przeciwko żydom, jak obcinanie bród, bicie i t. p., popełniane przez osoby wojskowe i cywilne, przyczem policja kolejowa nie interwenjuje z należytą energią. Polecam, aby we wszystkich takich wypadkach policja na kolejach interwenjowała najenergiczniej i niezwłocznie — w celu niedopuszczenia do popełniania takich wykroczeń, — winne osoby cywilne pociągali do odpowiedzialności karnej, zaś sprawy osób wojskowych przekazywała władzom wojskowym.

** W związku z poleceniem, dotyczącym zakazu informowania prasy przez funkcjonariuszów państwowych (rozkaz Komendy Głównej № 44 p. VI) wyjaśnia się, że zakaz informowania prasy dotyczy tych wypadków,

kiedy ujawnienie faktu może ujemnie wpłynąć na bieg sprawy lub niewłaściwie ją oświecić. Informowanie prasy przez komisariaty o zaszyłych wypadkach, jak kradzieże, nieszczęśliwe wypadki i t. p. niewymagające zachowania tajemnicy ze względu na prowadzone dochodzenie nie jest wzbronione.

** Wobec tego, że rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych w przedmiocie umundurowania i uzbrojenia policji państwowej otrzymało moc obowiązującą z dniem ogłoszenia go w Dzienniku Ustaw (Dz. Ust. Nr. 6 poz. 159 z dnia 27. III-1920 r.) noszenie mundurów i dystynkcji według uchwalonych wzorów przysługuje wyłącznie funkcjonariuszom policji państwowej służby zewnętrznej. Zasadniczymi dystynkcjami munduru policyjnego są:

1) Orzełek srebrny wymiaru przepisanego, 2) srebrny pasek na czapce, 3) srebrna gwiazda czteroramienna, 4) srebrne palmety, 4) kęty srebrne na rękawach, 5) błękitne parole na kołnierzu, oznaczonej w przepisach formy.

Funkcjonariusze policji państwowej winni baczyć, aby funkcjonariusze państwowi innych dykasterji bądź osoby prywatne nie używali którejkolwiek z wyżej wzmiankowanych dystynkcji.

Winnych nieprawego używania dystynkcji policyjnych należy zatrzymywać, zażądać usunięcia dystynkcji, w razie odmowy zaś spisać protokoł i przesłać takowy drogą służbową do odnośnych urzędów, celem uzyskania zakazu noszenia przez osoby niepowołane dystynkcji policyjnych; osoby prywatne należy pociągać do odpowiedzialności karnej z art. 272 k. k.

** Rozporządzenie to nie stosuje się do osób wojskowych, które do chwili zmiany umundurowania noszą srebrne paski na czapkach.

** W myśl dekretu o zakazie wywozu kruszców w monetach, sztabach i wyrobach (Dziennik Praw P. P. № 13. poz. 144 z dnia 7. II-1919 r.) oraz dekretu o opiece nad zabytkami sztuki i kultury (Dziennik Praw P. P. № 16 poz. 36 z dn. 8. X-1918 r.) wywóz drogocennych kruszców i kamieni, dzieł sztuki oraz zabytków jest wzbroniony. Zakaz ten w równej mierze dotyczy i cudzoziemców.

Komendanci okręgów zarządzają, aby posterunki policji na kolejach oraz posterunki graniczne ściśle przestrzegaly wykonania wzmiankowanych ustaw, a w wypadkach przekroczenia pociągali winnych do odpowiedzialności.

** W związku z rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych w przedmiocie rozciągnięcia organizacji Policji Państwowej na dalsze 14 wschodnich powiatów Małopolski (rozkaz Komendanta Głównego № 43) polecam komendantowi policji na Małopolskę:

1) W porozumieniu z odnośnymi władzami wojskowymi ustalić termin przejęcia od żandarmerji polowej inwentarza żywego i martwego, jaki ma przejść w posiadanie policji państwowej, jak również termin przyjęcia oddanych do dyspozycji policji funkcjonariuszów żandarmerji.

2) Odnośnie do lokali ustalić ilość niezbędnych dla policji pomieszczeń w porozumieniu z Dowództwem Okręgu Generalnego Lwowskiego.

3) Po otrzymaniu od władz wojskowych wykazów żandarmów którzy mają być przekazani policji państwowej zwołać niezwłocznie komisję kwalifikacyjną dla oficerów w Komendzie Policji na Małopolskę, — dla niższych funkcjonariuszów — w komendach okręgowych i powiatowych.

4) Przyjętym przez komisję kwalifikacyjną oficerom dać odpowiednie przydziały, uzyskawszy ich zwolnienie z wojska.

5) Kierownictwo komend powiatowych oraz komisariatów powierzyć przyjętym do policji powiatowym wachmistrzom żandarmerji do czasu nominowania na te stanowiska wyższych funkcjonariuszów policji.

Komendant Główny Policji

Wł. Henszel w. r.

TO, CO KAŻDY POLICJANT WIEDZIEĆ POWINIEN.

Postanowienie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 11 września 1919 r. w sprawie organizacji Sekcji Bezpieczeństwa Publicznego i Prasy.

(Dokończenie).

Kancelarja.

III Wydział Inspekcyjny — ma za zadanie odbywać z ramienia Ministra Spraw Wewnętrznych inspekcje sprawności działania organów policji, dostarczania materiałów z Inspekcji do orientacji w pracach wydziału pierwszego, badanie wszelkich skarg, skierowanych do Ministerjum Spraw Wojskowych na działalność organów policji (czy to bezpośrednio, czy też przez w kontakt przez Komendę Główną z okręgu policji państwowej), przygotowywanie materiałów do odpowiedzi w wypadku interpelowania Ministra Spraw Wewnętrznych w Sejmie w sprawie działania organów policji, skargi na decyzje władz administracyjnych w zakresie utrzymania bezpieczeństwa, inspekcja spraw związanych z bezpieczeństwem publicznym.

IV. Wydział Prasowy przy Min. Spraw Wewnętrznych pełni obowiązki urzędu do spraw prasowych, co konsekwentnie wpływa z dekretów o tymczasowych przepisach prasowych, zakładach drukarskich, składach druków i widowiskach, oraz przepisów wykonawczych do powyższych dekretów.

Wydział prasowy dzieli się na następujące referaty:

a) Referat organizacyjny. Do zadań tego referatu należy podejmowanie inicjatywy i przeprowadzenie dzieła całkowitego ujednolinitania prawnego, autorskiego i o widowiskach. Ponadto referat ten ma za zadanie organizowanie dozoru państwowego nad prasą, rozpatrywanie zażaleń, które wpływają do Ministerstwa, redagowanie rozporządzeń Ministra Spraw Wewnętrznych, okólników, wyjaśnień i t. p., oraz prowadzenie polityki koncesyjnej przy udzielaniu nowych pozwoleń na zakłady widowiskowe.

b) Referat Przeglądów Prasowych informuje Ministra, urzędy Ministerstwa oraz inne agendy rządowe o stanie polityki wewnętrznej na podstawie druków.

Referat ten sprawdza również ważniejsze wiadomości, ujawnione w prasie i w razie niezgodności z prawdą przesyła urzędowe sprostowanie, względnie zapoczątkowuje akcję sądową. Poza tem tu się skupia naczelny dozór państwowy nad prasą.

c) Referat Informacyjny. Kontakt z prasą i komunikaty Ministerstwa

d) Referat Wycinkowy. Ewidencja czasopism, naczelny dozór nad podziałem obowiązkowych egzemplarzy, przysyłanie do poszczególnych urzędów Ministerstwa wycinków, dotyczących danego urzędu (zwłaszcza w dziedzinie skarg i zarzutów), prace wycinkowe, zestawianie materiałów prasowych, oraz archiwum wycinków.

e) Referat Naukowo-Prasowy prowadzi kartogramy prasowe, narodowościowe, partyjne, biografje działaczy społeczno-politycznych, kroniki społeczno-polityczne, roczniki prasowe i t. d. Ponadto w tym referacie prowadzone są prace natury bibliograficznej.

f) Referat Teatralny. Naczelna cenzura utworów teatralnych dla całego Państwa Polskiego (przepisy wykonawcze do dekretu o widowiskach).

g) Referat Kinematograficzny. Cenzura film kinematograficznych dla całego Państwa Polskiego.

Kancelarja Wydziału.

Warszawa, dnia 11-IX 1919 r.

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) Wojciechowski

Postanowienie powyższe zostało częściowo zmienione i uzupełnione okólnikiem № 877 z dnia 14 stycznia 1920 roku. Okólnik № 877 wydrukujemy w najbliższym numerze Gaz. P. P.